

Landsjúkrahúsið — og hvat so?

Meg minnst eina mynd.
— Nostalgi?

Fyri árum síðani. Úti á Landsjúkrahúsinum. Nógv at gera á deildini. Vánaligir sjúklingar. Hver kemur stovugongd? Jú, tað var Pál! Altíð til reiðar, vinarligur, rokin og altíð at tosa við. Alt fyrri sjúklingin. Eisini vóru vit sum starvsfólk trygg.

Á fundi fyrri stuttum um støðuna á Landsjúkrahúsinum var í panelinum m.a. ein, ið nevndist Pál Weihe.

Ikki veit eg, um hesin var áður umræddi Pál, men um so var, so man nógv vera broytt í hesum heimi — ella er tað? Bara framferðarhátturin var fremmandur. Horvin var myndin av læknaidealinum.

Óg tá Pál — saman við øðrum, ið hava sama áralag sum hann — hevur fingið igjøgnum sínar ætlanir og luftkastellur, ja, har verið eg tá?

Hvør verður her og tekur ímóti, tá túrin kemur til tykkara, hvørs ætlanir viðvíkjandi heilsuverkin-

um eru so himmalrópandi ærkymlandi, at eg og mong við mær hugsa, at tit mega hava fingið vit sum hena ella hani — hvør verður at taka ímóti tykk-

um? Tit verða kanska lögð í eitthvørt horn, har tit verða súltað væl og leingi, og seingjarpláss tykkara roknað sum leys, ti tit alikavæl taka bilettina?

Møguliga verða eisini tá horvnir teir høgu harrar, yvirlæknar nevndir. Teir, sum dag og dagliga fáa í lumman pening, sum eg og fleiri við mær rinda, m.a. fyrri kanningar hjá einum av yvirlæknunum á Landsjúkrahúsinum.

Fyri stuttum var eg til kanningar á Landsjúkrahúsinum. Nakrar dagar seinni komi so ein rokning frá yvirlæknunum, ið hevði gjørt kanningina, og hon ljóðaði uppá fleiri hundrað krónur. Síðani hugsaði eg:

1: Tólini, ið brúkt vórðu, vóru ógn hjá Landsjúkrahúsinum.

2: Innbúgv var ógn hjá Landsjúkrahúsinum.

3: Pappir og skrivimaskina var ógn hjá Landsjúkrahúsinum.

4: Skrivarin var eisini lóntur frá Landsjúkrahúsinum.

5: Hjálpanði sjúkrasystir, eins og eg, lónt frá Landsjúkrahúsinum.

Seinni varð barn mitt kannað av tveimum yvirlæknunum. Trúgv tí ella lat vera — sama skilið! Viðtalan í alt: 15 minuttir.

Men girokortini skuldu ikki sendast á konto hjá landskassanum.

Hugsar tú so um, hvussu trupult tað mangan kann vera bert at fáa orð á hesar høgu harrar, tá brúk er fyrri tí, so er ikki frítt fyrri, at tú hevur hug at triva í bringuna á teimum — bókstaviliga talað.

Møguliga kunnu tit royna at finna ein teirra, tá tit bliva sjúk. Men tað gera tit valla kortini.

Ella møguliga finna tit tá ikki Landsjúkrahúsið. Tá er tað ivaleyst vorðið til ein bý í Kina.

Ein mogleiki er, at áðurnevndu rokningar verða goldnar í landskassan og ikki á konto hjá N.N. í ymsum peningastovnum.

Eg veit ikki, hvat landsstýrið og sjúkrahússtýrið siga til eitt slíkt konkret uppskot.

Tað kann eisini vera, at tað kristna kallið kemur aftur til okkara stud. med fólk og røktarfólk annars.

Á hesum fólk kemur tú so at siggja, at fólk liða neyð, men tey hava ikki skuldina. Og valla fara hús teirra at likjast glæstriborgum við málningum eftir Mikines, Norðoy, av Reyni, Heinesen og hvat veit eg á bróstinum, og valla verður ráð til Skoda í bilhúsinum. Eg veit ikki. Børn og mann verður ikki talan um, og heldur ikki konu og børn.

Føroyar, vóru tær einaferð ein býur í Kina?

Hvør vil hjálpa okkum í stríðnum? Eg vildi rópt í oyruni á tykkum, sum stýra og ráða og spara so aftur eftir reyv. Frá panelfundinum hómi eg tó, at tú kundi gráta ella grina, krúpa ella ganga — til látturs bleivst tú kortini.

Ólaf Olsen skuldi nokk taka ábyrgdina av øllum. So møguliga fáa nøkur av okkum starvsfólkum kost og logi frá teimum, ið geva boð um, at tey, ið eru seinast ansett, skulu fyrst út. Møguliga eg og Pál banka uppá hjá Jógvani Sundstein og «tigga» um mat — og kanska Høgna Joensen eisini fær ein bita?

Mangan hava eg ynskt mær at sleppa við á hesar fundirnar sum tit, umboð fyrri okkum og landsstýrið, hava. Men eg kann nokk bara bliva við at

ynskja. Ynskið verður valla nakrantíð uppfyllt.

Ynskið er so brennandi av teirri orsök, at eg kenni tað ikki, sum røktarstarvsfólk hava nakra umboðan har.

Eg kundi eisini hugsað mær at verið fluga á hesum fundum, tí tá hevði eg vitað, har eg fyrst hevði sett meg. Og var eg ein bi, hevði eg eisini vitað, har eg fyrst hevði stungið. «Hey, var tað tú, sum tósaði fyrri meg, mínar starvsfelagar og mínar sjúklingar?»

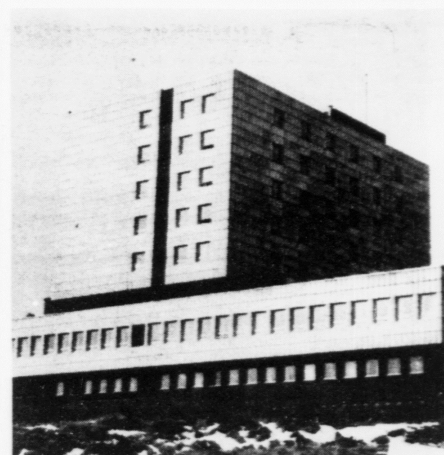
Samanumtikið vil eg um støðuna á mínum starvsfólk siga, at vit spara í øllum, har sparast kann. Viðhvørt er tað tungt, men sjúklingarnar royna vit at passa enn. Vit vilja vera við til at fáa Føroyar aftur til Føroyar, men tit skulu ikki fyrri einhvønn pris sleppa at knúsa røktarstarvsfólk og sjúklingar.

Takið í egnan barm og — ikki fyrri at gloyma — í egnan lumma!

Tykkara egna skrivstovuvelldi, hvussu við tí? Stjórar og fulltrúar her og der á hvørjum tanga.

Alvaratos.

Eg skilji væl, at tað skal

sparast, og eg vil fegin vera við. Men eg skilji als ikki máttan, tit brúka. Er tað veruliga so, at vitit ikki er meira enn hjá henu ella hana? Eg sigi ikki, at tað er so, men eg SPYRJ, um so er.

Hugsandi hetta, veit eg, at series fólk eru til, eisini seriesir yvirlæknar, men, men

Møguliga hugsa tit fundandi fólk hvør í sínum lagi um tykkara vællenta starv, men, men

Hvat við at tey hægst løntu fara eitt sindur niður í løn? Ikki so langt niður sum eg, tí við teimum sparitiltøkum, tit seta í verk, ja, so er «Babylons forvirringur» her. Røktin verður minimal, og allar deildirnar verða inficeraðar, ja, so skitnar, at einki antibiotika rinur við. Og hvør fagnar tá tykkum her?

Vóru Føroyar einaferð ein býur í Kina.

Starvsfólk á Landsjúkrahúsinum

Mangla tygum nýggj tól, so hava vit tey:

Eftir avtalu sýna vit fegnir fram okkara stóra og góða úrval í framsýningarhølum okkara Millum Gilja 28.

Kassatól	frá 4.200,00
Roknimaskinur	frá 820,00
Skrivmaskinur	frá 2.460,00
Kopimaskinur	frá 8.995,00
Telefax	frá 7.400,00
Faxomat	kr. 2.190,00
Tlf. svararar	frá 1.180,00
Telefonir	frá 445,00
Far-teldur v/ HD	frá 16.320,00
Teldur 80286	frá 9.495,00
Laserprintari	frá 13.400,00
Harddiskur (HD)	frá 3.200,00
Diskettudrev	frá 880,00
Kopi pappír (ein kassi) ...	kr. 269,00
EDV pappír (ein kassi) ...	kr. 335,00

BRÚKT TÓL:

Kopimaskinur	frá 6.000,00
Telefax	frá 3.100,00
Teldur	frá 10.000,00

Annars ringið vinarligast

P/f KONTORGROSSISTEN FØROYAR
Tlf. 19795 - Fax. 19785

RANK XEROX

Søkir eftir fólki

Virksemið hjá P/F Petersen & Guttesen hevur seinastu árin verið í støðugari menning.

Tí sóknast vit eftir fólki.

Arbeiðið umfatar:

bókhald

roknskap

figgjarætlan og stýring

umsiting av sáttmálum

vanligar fyrisitingaruppgávur

Talan er um eitt fjølbroytt starv við góðum framtíðarmøguleikum.

Tú skalt kunna arbeiða sjálvstøðugt og hava góð samstarvs-evni.

Løn- og setanartreytir eftir avtalu.

Skrivlig umsókn, saman við prógvum og royndum annars, skal vera okkum í hendi í seinasta lagi friggjadagin 18.05.1990.

Att: Torkil Holm Petersen

P/F PETERSEN & GUTTESEN

Stiðjagøta 11, Postrúm 1078

FR-110 Tórshavn, Faroe Islands

Tlf. int. + 298-11115 / int. + 298-15999

Telefax int. + 298-17115